

bloedverwanten in het algemeen ontraden. Ook volgens LUNDBORG (1931), LENZ (1932), H. MUCKERMANN (1934) e.a. zijn deze huwelijken ongewenscht.

Ik merk ten slotte op, dat voor de beoordeeling van deze huwelijken nog andere dan geneeskundige (genetische) beweegredenen in aanmerking komen, doch deze kunnen hier buiten beschouwing blijven. Wel meen ik, dat het te denken geeft, dat men reeds van de oudste tijden af heeft gewaarschuwd tegen het consanguine huwelijk. Het was niet alleen volgens de wetgeving van MOZES verboden, doch werd ook door de wetten in het Romeinsche rijk (respectus parentelae) tegengegaan.

Maastricht, 24 December 1934.

J. E. SCHULTE.

TARIEVEN VOOR DIAGNOSTISCHE ONDERZOEKINGEN DOOR HET RIJKSINSTITUUT VOOR DE VOLKSGEZONDHEID.

In het *Ned. Tijdschr. v. Gen.* van 15 Dec. 1934 (blz. 5671) deelt de Directeur van het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid mede, dat volgens een beschikking van den Minister van Sociale Zaken van 1 Januari 1935 af voor het verrichten van een WASSERMANN-reactie f 1.50 in rekening gebracht zal worden.

Ik had als antwoord op deze mededeeling een stroom van protesten verwacht; nu deze echter zijn uitgebleven, wil ik — hoezeer ook een tegenstander van Ingezonden Stukken — er toch even de aandacht op vestigen, wat mijns inziens het gevolg van deze beschikking zal zijn.

Bij patiënten uit de kleine burgerij, zal men, wanneer men een luetische aandoe-ning niet voor hoogstwaarschijnlijk houdt, er voor terugschrikken de WASSERMANN-reactie te doen verrichten, om hen niet noodeloos op kosten te jagen. Op den duur zal men slechts dan het bloed op syphilis laten onderzoeken, als de diagnose door het klinische beeld al vrijwel vaststaat — dus men zal vele gevallen van lues over het hoofd zien. Immers: lues is overal — mits men voortdurend er aan denkt en naar zoekt. Tien venapuncties, waarop ten antwoord komt: WA —, S. G.—, acht ik ruimschoots beloond, wanneer één keer, min of meer onverwacht het antwoord luidt: WA +. Men zal nu minder gauw bloed opzenden, minder aan lues gaan denken en dus zal het aantal foutieve diagnoses toenemen.

En de fondsen? Zullen die in dezen tijd die extra-belasting kunnen dragen? Of verwacht men, dat de patiënten of de geneeskundigen zelf deze extra-onkosten zullen opbrengen?

Terwijl men de medici practici aan den éénen kant door middel van adviesbureaux tot Bevordering van de Hygiëne van Moeder en Kind tracht te steunen in den strijd tegen de syphilis, wordt aan den anderen kant door deze ministerieele beschikking een ernstige belemmering opgeworpen voor de diagnostiek van deze ziekte.

Ik meen te mogen zeggen, dat deze bepaling zeer zeker niet is in het belang van de volksgezondheid.

Zutphen, 24 December 1934.

H. W. VAN LIER.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officieele verslagen, enz..

Het wetsontwerp tot verlenging van den geldigheidsduur van tijdelijke bepalingen betreffende de vaccinatie. — Uit de Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer aangaande dit wetsontwerp blijkt, dat de minister van Sociale Zaken kan instemmen met het gevoelen van de leden, die bezwaren van volkshygiënischen aard zien in de opschorting van de zijdelingsche verplichting tot vaccinatie in verband met schoolbezoek. Hierbij mag men echter niet over het hoofd zien, welke feiten tot die opschorting hebben genoopt en welke feiten een beletsel vormen om tot inenting te dwingen. Zoo lang het middel niet is gevonden om het gevaar te voorkomen, ja zelfs om het gevaar in oorsprong en wezen te herkennen, mist de overheid het recht tot inenting te dwingen.